

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

De continentia Socratis, & de Alcibiade adolescente ultro eum ad hoc
nefas blandiciis prouocantem. c. v

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

& in talem turpitudinem prosectorum acerrimus per-
secutor.

De continētia Socratis, & de Alcibiade ado-
lescente ultro eum ad hoc nefas blan-
ditiis prouocantem. Cap. V.

Longe diuersa mente ab his adolescentibus proxi-
me memoratis affectus fuit Alcibiades, alioq no-
bilissimus adolescēs, & summa ingenii gloria præ-
ditus, hic mihi nequaquam cum his pudicissimis adole-
scentibus memorandus, nisi me ad id præstans in ea re
Socratis uiri nunquam satis laudati continentia prouo-
casset: qui nullis prorsus blanditiis lasciuæ adolescentis
pellici potuit, ut in tantum flagitium laberetur. Fuit autē
Alcibiades genere, doctrina forma opibus, gratia, suo
æuo inter omnes Atheniēses insignis: qui diu cogitans
quam potissimum ratione, arctiori quapiam beneuo-
lentia suum sibi præceptorem amabilius posset, & co-
pulatius deuincire: ultro gratificari ei in ea re cōstituerat,
quam ipse existimabat, licet falso, fore præcipuam ad
consequendam tanti præceptoris beneuolētiam: nescius
quantum ille ipse Socrates ab eiusmodi fœditate esset
alienus: & si consuetudine adolescentium admodum
delectari uideretur. Nā quæ non fecit mollis adolescēs,
& quæ machinatus non fuit (ut legimus apud Platonē)
dum per fœdam illam consuetudinem ei magis con-
ciliare sese uelit: Nam non prius à proposito destitit
se perhibetur, quàm noctu in eius amplexus irrepserit: à
quo tamen (ut ipse postmodum asseruit) non a iter sur-
rexit, quàm si cum patre, aut maiori natu fratre iacuisset.
De eo uero quod apud eundem auctorem Aristos-
phanes laudat, fictū utiq; esse cōstat, neq; ex animi sentē-
tia magis dictū, q̄ ad ostentationē ingenii & argumentā-
di causa à Platone disceptatum. At re uera Plato ipse in
suis legibus, hanc turpitudinē nefariā tanq̄ homicidii pec-

DE COELIBATV

estum ubiq; acerrime detestatus est: dicitq; inter alia, nō minus homicidam censendum, qui eo coitu hominem præripit nasciturum q̄ qui hominem iam natum occidit. Audaciorē quidem haberi posse dicit, qui præsentem uitam abruptit iam natū, at crudeliorem, qui lucē inuidet nascituro: & quantum in se est nondum genitū necat: quod fit, quum ibi seminatur, ubi nequit semē agere, ac nasci nullatenus potest.

Graue esse sodomiticum peccatum, grauius terq; puniri. Cap. VI.

Quanta autem sit huius nefandi sceleris immanitas uel ex ipso illo. D. Augustini testimonio patere satis potest, qui grauitatem tanti criminis doctissima sic argumentatione collegit. A dulterii, inquit, malum uincit fornicationem, id tamen uincitur ab incestu: peius est enim cum matre, q̄ cum aliena uxore cubare: sed omnium pessimum est, quod contra naturam fit. Hæc ille uere, & sapienter. Cui ergo uideri mirum debet, si tam graue scelus, grauisimo etiam supplicio puniatur? Nam propter hoc scelus legimus in finibus Arabiæ in regione palæstina Sodomitarum gentem in quinque opulentissimas ciuitates diffusam immisso de super diuinitus igne ac sulphure uno simul incendio uniuersam fuisse consumptam: atque urbes in sterilem puluerem ac fauillam redactas in exemplum eorum (ut asserit apostolorum princeps Petrus) qui impie acturi sunt. Nam & ignis ibi qui Sodomitas semel exusit (ut narrat uenerabilis Beda) & terra illa adhuc fumida apparet. Constat enim pulcherrimo aspectu ibidem fructus nasci, sed intus nihil habentes sub cortice nisi cinerem, & foetorem. Quod manifeste innuit omnibus sectatoribus eiusmodi fœditatis, carnalem delectationem & si stultorum mentibus in præsentī blandius arrideat, nil

Gén. 19

2. Petri. 2